

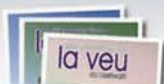
la veu

de Benicarló
de Benicarló

UNA REPASSADA A LES FESTES. MENYS INCIDENTS I MÉS BOTELLÓ

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSC!!!

la veu

de Benicarló info

JA TENIM EL DIMECRES A LA PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ

UNA REPASSADA A LES FESTES MENYS INCIDENTS I MÉS BOTELLÓ

text REDACCIÓ

Amb el record dels focs d'artifici que van tancar les Festes Patronals, Benicarló intenta recuperar el pols quotidià desmuntant els elements efímers que han conformat el decorat de la ciutat durant aquests últims deu dies.

Els penyerers treballen a escarada per a netejar el recinte de penyes, la Brigada d'Obres municipal desmunta escenaris, closos taurins i altres elements. I qui més i qui menys, ja ha acabat les seues vacances d'estiu. Els benicarlondos posen els peus a terra de nou amb la satisfacció de que més d'un mes de treball i nombroses reunions entre tots els agents implicats en la celebració de les Festes Patronals de Benicarló, ha permès que aquestes hagen estat les més tranquil·les de la història del municipi. Més, fins i tot, que l'any passat, quan ja es va donar aquest mateix titular per part dels màxims responsables de la seguretat en el municipi. Agustín Parra, cap de la Policia Local, va assegurar que "anem pel bon camí", després d'exposar una estadística "que ens diu que encara han estat

millors que les de l'any passat". I és que els incidents han estat mínims en el municipi durant els deu dies que han durat les Festes Patronals. Si per ventura hi ha alguna cosa que entela l'optimisme és el botelló, que continua realitzant-se per part dels joves del municipi en determinats enclavaments puntuals. "Amb els mitjans que tenim és impossible evitar-lo, l'única cosa que podem fer és procurar que es faça on a menys veïns puga molestar", va dir Parra. A més va afegir que "la Policia no podem deixar-nos actes que tenim per a anar a atendre el botelló". Així, les rodalies del Ròdenas o del pavelló poliesportiu s'han convertit en llocs de trobada dels joves. En qualssevol cas i per a tranquil·litat de la ciutadania, Marcos Marzal assegurarà que "no ha hagut en cap moment macrobotelló com a altres localitats, concentracions de mes de mil joves bevent".

Una de les intervencions que sí poden fer els municipals per tallar al menys el subministrament d'alcohol als joves és el control dels punts de venda. Marzal confirmà que "s'han fet controls a botigues, que a les tres i les quatre de la matinada encara estaven venent". A estos establiments se'ls ha imposat la corresponent multa. Segons assegurava

ve de la pàgina anterior

Marzal, un dels principals problemes del botelló és la brutícia que genera. Pel que fa als qui el practiquen “normalment són menors d’edat, pel que els decomissem la beguda i cridem al pares, abans de denunciar-los”.

LA COORDINACIÓ,
FONAMENTAL PER A L'ÈXIT

I és que enguany, segons va confirmar Parra “hem pogut tenir més Policia Local en el carrer. Aquesta presència, juntament amb la de Guàrdia Civil, evita molts dels problemes que abans teníem”. A més, “s’han complit tots els horaris de tancament de les penyes”, instal·lades en el recinte fitat per a elles, pel que les incidències en aquest sentit han estat nul·les. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va voler mostrar el seu agraïment públic a tots els cossos de seguretat implicats en el desenvolupament de les Festes Patronals i va destacar que els bons resultats obtinguts enguany “són conseqüència de no improvisar res. La primera Junta de Seguretat es va fer amb el subdelegat del Govern a principis del mes de juliol, i després han hagut moltes més” que han permès la coordinació de tots els cossos. A més, l'alcalde s'ha reunit amb la comissió de festes, les penyes i associacions per a no deixar res a l'atzar. “Podem presumir que hem tingut unes festes extraordinàries, amb una gran participació ciutadana i un ambient sa i bonic”, va concloure l'alcalde. Precisament aquest ha estat altre dels aspectes més cridaners dels festejos d'enguany, que han aconseguit reunir a gran quantitat de públic en els prop de tres-cents actes que s'han realitzat. “Es veu que amb la crisi la gent s'ha quedat a casa i per això es veia més gent al carrer”, va dir Marzal. Però...no era per què el programa d'actes era molt bo?

En el contrapunt negatiu de la balança festiva, la mort de dues vaquetes el primer dia de festejos taurins en la ciutat. “De vegades et trobes amb aquestes situacions, que

ningú volem”, va lamentar l'alcalde. Marcos Marzal, regidor de Governació, va explicar que encara no es coneix el resultat de la investigació que la conselleria de Governació va iniciar arran d'aquest succés. En aquest sentit, l'alcalde va sostenir que “els bous són una tradició a Benicarló i se seguiran fent”, malgrat que “hi ha gent que provoca que els bous pugen i baixen diverses vegades pel recorregut”, arribant a esgotar als caps de bestiar com va succeir el primer dia. Domingo va afirmar que un d'ells “és un benicarlondo que va anar de cap d'una llista política en unes eleccions”.

CELEBRAREM SANT
BARTOMEU

Benicarló va celebrar la festivitat del seu patró, San Bartomeu, eixint en massa al carrer per aprofitar la jornada de festa local. Els benicarlondos van participar de la missa concelebrada que al matí es va celebrar en el temple que presideix el sant. A continuació, la comitiva d'autoritats es va dirigir al centre geriàtric, on la Reina de les Festes, Marta Ferrer i les dames de la seua cort d'honor, van compartir un plat de paella amb els residents. A les dues del migdia, com mana la tradició, es disparava una fragorosa mascletà en la plaça de la Constitució, seguida per molt poc públic per les elevades temperatures. Ja a la tarda les celebracions religioses es van centrar

en la processó que va traure al carrer la imatge de sant Bartomeu, a la qual van acompanyar les dels co-patrons Sant Abdón i Sant Senén. També la jornada festiva va servir per a inaugurar el ja tradicional Mercat Medieval, que va omplir d'activitat els carrers del centre del municipi. Paral·lelament, els afeccionats a les Vespas van tenir l'oportunitat de gaudir amb una exposició de col·leccionista, gràcies a la Societat Scooter Club Baix Maestrat, que es va realitzar en la plaça de la Constitució.

Ja dissabte, l'acte estrella al matí era l'encierro dels 40 caps de vaques braves i 10 bous. L'acte va obrir les celebracions en una jornada en la qual no va faltar de res per a tots els gustos i tots els públics. El tancament, l'últim que se celebra dins dels festejos taurins programats, va recórrer el carrer Crist del Mar i part de l'avinguda Marquès de Benicarló, davant la sorpresa o admiració de les moltes persones que no van voler perdre's el magne esdeveniment. Una vegada finalitzat, i en la mateixa avinguda, es van instal·lar unes grans carpes i els castells inflables per a xiquets que van servir per a amenitzar l'espera del següent dels actes estrella del matí: la musclada popular. En total, els dos bars organitzadors de l'acte van repartir unes dues mil racions compostes per clòtxines i sardines, amb una beguda. Es van cuinar en les brases 1.500 quilos de clòtxines i 100 de sardines per a

ve de la pàgina anterior

satisfer la gran demanda del públic assistent a l'acte. Ja a la tarda la reunió d'escoles de ciclisme i el cross de festes centraven els actes esportius, mentre que les exhibicions de bestiar boví alegraven als afeccionats en el recinte portuari. Ja a les 21h. els més menuts tornaven a ser els protagonistes del programa de festes. A aqueixa hora es disparava una traca infantil que va regalar centenars de caramels al fer-se explotar. I a continuació, la tradicional desfilada de Farolets de Meló de Moro omplia de llum la nit benicarlanda. En aquest cas, quasi dos mil xiquets van acudir a l'esdeveniment armats amb

el tradicional farolet realitzat amb un meló d'Alger. Per fora, es podien veure gravats motius de dibuixos animats i la tradicional decoració de l'escala, el sol i la lluna. l'espectacular concert del grup Déu Salve a la Reina en homenatge a Quenn, tancava els actes oficials per a donar pas a l'última nit de festes en el recinte de penyes.

FLORS I VIOLES PER TANCAR LES FESTES

I a les 19h. començava un dels actes més colorits del programa de festejos del municipi: la desfilada de carrosses i la batalla de confeti. Per un circuit tancat habilitat en el passeig Ferreres Bretó, van circular diferents

carrosses que transportaven a les dames de les entitats de la ciutat, Falleres Majors i les seues corts d'honor, Reines d'altres poblacions veïnes, Dulcinea, dames i Reina de les Festes de Benicarló. Totes elles anaven armades de sacs de confeti, que es van encarregar de llençar per tot el recorregut sobre el públic assistent. I per a no ser menys, ells responien amb la mateixa munició. Així, als pocs minuts de començar l'acte el terra del carrer, les carrosses i els assistents, es trobaven embolicats en un núvol de papers de colors. És 'l'artística' forma que Benicarló té d'acomiarar les seues Festes Patronals

LLENÇAR FEM AL RIU ESTÀ PENAT PER LLEI

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha recordat que la gestió dels residus vegetals procedents de les restes de poda correspon als punts nets o ecoparcs. Ho ha fet davant l'increment d'abocaments en els barrancs de la ciutat, tant vegetals com enderrocs o altre tipus d'escombraries. Malgrat que Benicarló encara no ha posat en marxa l'ecoparc previst pel consorci de Residus de la zona I, en aquests moments són el punt verd i l'ecoparc mòbil que visita la ciutat diversos dies a la setmana, qui es fan càrrec d'aquesta gestió. El lliurament de residus és sense cost econòmic per als usuaris, atès que se sufraguen mitjançant la corresponent taxa domiciliària que es cobra de forma anual. No obstant això, el Consorci ha aprovat un reglament General del Servei d'Explotació i Ús de la Xarxa de Ecoparcs del Pla Zona I que quant a les quantitats màximes a dipositar, en el cas de restes de jardineria s'estableixen en 50 kg per usuari i dia, 150 kg per usuari i mes i de 180 kg per usuari i any. A més, el consistori recorda que el dipòsit incontrolat de residus (en lleres, camins, o qualsevol altre punt no autoritzat) està tipificat com una infracció greu a la Llei 10/2000, de 12 de desembre de residus de la Comunitat Valenciana podent comportar sancions de fins a 30.000 euros.

L'explicació del consistori ha eixit a la llum després que una veïna denunciara que la passada setmana van pretendre cobrar-li "18 euros per tona" de les restes de poda de morera "que abans m'eixia gratis el dipositar-los en l'abocador. Que facen pagar a una empresa de jardineria bé, però a un particular em sembla abusiú. El que estan aconseguint és que el riu estiga ple d'enderrocs com abans, no es pot pagar per tot", va assegurar la veïna indignada.

SENSE DATA PER REBRE LA SUBVENCIÓ DE L'OACSE

text NATÀLIA SANZ

Jorge Cabré, conseller de Benestar Social, ha confirmat que no hi ha data per a fer efectiva a subvenció que se li deu a l'OACSE de Benicarló. L'actual situació de crisi econòmica, assegura "ha motivat que des de totes les administracions públiques s'haja hagut ordenar racionalitzar i prioritzar gastos". Malgrat això, conscients de la important tasca que exerceixen entitats com l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats de Benicarló, des del Consell es treballa "per a agilitar al màxim el pagament de les obligacions i els compromisos adquirits amb estes entitats, mantenint en tot moment la prioritat d'eixes partides pressupostàries". El

conseller ha confirmat que, en data de hui, estan tramitades les propostes de pagament de la totalitat de les subvencions corresponents a 2012 concedides a l'organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats de Benicarló per la Conselleria de Justícia i Benestar Social. Totes elles s'han exceptuat del règim general previst en l'article 47 bis del text refós de la Llei d'Hisenda Pública de la Generalitat Valenciana, la qual cosa en permet el lliurament immediat "del 60 per cent de l'import, i queda el 40% restant pendent d'aportació i comprovació de la documentació justificativa de l'efectiva i correcta aplicació de com a mínim el 75 per cent de l'import inicialment anticipat". Actualment el deute de l'administració autonòmica amb l'ajuntament de Benicarló supera l'1,2 milions d'euros.

CONTINÚA EL SERVEI DELS ALVIA FINS A MADRID

text NATÀLIA SANZ

Els habitants i turistes del Nord de la província de Castelló, podran seguir gaudint del servei de trens Alvia des de Madrid a Peníscola, Benicarló i Vinaròs, més enllà de la campanya estival, concretament fins al 14 d'octubre. Renfe ha pres la decisió d'ampliar aquesta línia, després de comprovar l'èxit de la iniciativa, amb una mitjana de 86,5 passatgers diaris, i fruit de les negociacions amb la Diputació de Castelló, els ajuntaments dels municipis citats, així com amb els propis empresaris turístics. D'aquesta manera, fins a mitjans d'octubre, seguirà eixint un tren diari des de Madrid, a les 9.10 h. amb parada en l'estació de Benicarló-Peníscola a les 12.47 hores i a Vinaròs a les 12.52 hores. Els trens de retorn partiran a les 16.45 hores des de Vinaròs i a les 16.50 hores des de Benicarló-Peníscola. Aquest acord va vindre marcat per l'obstinació del president provincial, Javier Moliner, amb la condició de donar resposta a una reivindicació històrica per part dels municipis turístics del nord de Castelló.

Cal recordar que Madrid és el principal comprador-emissor, a part de la Comunitat Valenciana, de turistes que pernocten en hotels de la província amb una quota registrada en 2011 del 23% en la demanda nacional. El vicepresident de Turisme, Andrés Martínez, ha destacat que, "aquesta bona notícia permetrà ampliar la temporada estival en els municipis del nord amb l'arribada de més turistes. No podem permetre'ns el

luxe de deixar escapar ni una sola oportunitat d'atraure més gent fins a aquesta terra, atés que creiem fermament en el turisme com a motor dinamitzador de l'economia castellanenca, tant en la costa com en l'interior". Martínez també ha recalcat que "una destinació sense bones comunicacions de carreteres, ferroviàries i aèries deixa de ser competitiva, per això des de la institució provincial no cessarem en la nostra obstinació de reclamar la millora de comunicacions, perquè mereixem disposar de les mateixes oportunitats que la resta dels territoris".

CONDEMNAT PER PUNXAR RODES I LA SUPER IAIA, ELS SUCCESOS DE LA SETMANA

text NATÀLIA SANZ

La secció segona de l'Audiència de Castelló ha confirmat una multa de 2.160 euros imposada pel jutjat penal número 1 de Vinaròs a un home per punxar les rodes de vuit vehicles situats en l'Avinguda Marquès de Benicarló i voltants. El jutjat va estimar provat que el 23 d'octubre de 2007, l'acusat es va dirigir a l'Avinguda Marquès de Benicarló i voltants amb un ganivet que va clavar en els pneumàtics d'un total de vuit vehicles que estaven estacionats en aquest carrer o molt prop d'ell. L'acusat va presentar un recurs en el qual va al·legar que la descripció física oferida pel testimoni no coincidia "totalment" amb la seua. El tribunal, a més d'assegurar que no existeixen diferències "significatives" entre l'aspecte físic del condemnat i la descripció que d'ella va donar el testimoni, considera que el recurrent no ha explicat "de forma

convinent" què feia a les quatre de la matinada amb un ganivet, agupit, al costat d'un cotxe. Sobre açò, el condemnat va al·legar que va eixir a per tabac i duia un ganivet "davant la possibilitat de ser atacat".

I una anciana de 86 anys, va ser apallissada i agredida per un lladre que va entrar en el seu habitatge per a robar. Lluny d'aconseguir-lo, la dona va ser capaç d'expulsar-lo del seu domicili sense que ho aconseguira. Eren al voltant de les 7.15 hores del matí quan l'anciana va despertar i va descobrir a un home en la seua habitació, que va intentar asfixiar-la amb un coixí. Malgrat això, l'atacada va aconseguir reduir-lo i llençar-lo al terra i que abandonara el seu domicili sense robar-li. La dona va ser atesa en el centre de salut de diverses lesions. El presumpte lladre va accedir al seu domicili des de la casa confrontant.

L'Ajuntament reconeix la figura del director convidat de la serenata a Sant Bartomeu

text i foto REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va oferir el passat dia 23 una recepció al director convidat de la serenata a Sant Bartomeu. Luis Serrano Alarcón, un dels compositors espanyols de major projecció internacional, que va dirigir dos de les seues obres més reconegudes.

Amb motiu de la serenata a Sant Bartomeu, l'alcalde de Benicarló ha volgut reconèixer la figura del director que l'Associació Musical Ciutat de Benicarló ha convidat per a participar d'un dels actes més tradicionals de les Festes Patronals. Es tracta de Luis Serrano Alarcón (València, 1972), compositor i director de llarga trajectòria i gran experiència professional que va dirigir la banda de música per interpretar dos de les seues obres més premiades: *Duende*, una complexa peça composta per Serrano fa dos anys per encàrrec de la Universitat de Minnesota que recull influències de la música de Falla i Albéniz però també del flamenc, el jazz o la música llatina; i el pasdoble *El torico de la cuerda*, una de les seues peces més conegudes.

Tant el director de l'Associació Musical Ciutat de

Benicarló, Pablo Anglés, com el president de l'entitat, Carlos Sánchez, han destacat la importància per als músics de la banda de treballar amb figures de la talla de Luis Serrano per aprendre altres maneres de viure i d'entendre la música. L'alcalde, per la seua banda, ha agraït la presència de Serrano en la serenata i ha destacat l'elevat nivell musical de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló.

Per a la segona part del concert, dirigida per Pablo Anglés, es va interpretar un programa amb peces més populars.

Programa per a fomentar l'emprenedurisme

text NATÀLIA SANZ

Els ajuntaments de Vinaròs, Benicarló i la Vall d'Uixó han decidit sumar esforços i mancomunar un nou projecte per a fomentar l'emprenedurisme i, per tant, la creació de noves empreses.

Tanmateix, el programa també servirà per a fomentar l'optimització de recursos i l'obtenció d'altres nous, amb la finalitat que les signatures dels tres municipis guanyen en competitivitat. El ple del consistori vinarocenc acaba de donar el pas decisiu cap a la materialització del conveni que, a més, és fonamental per a optar a les subvencions que, en aquest sentit, atorga el Govern central i que ascendeixen a 60.000 euros. Els restants 15.000 euros que es requereixen per a engegar el pla els aportaran les localitats a parts iguals. Segons va explicar el regidor d'Ocupació i Noves Tecnologies de Vinaròs, Juan Amat, les línies que permet cobrir aquesta iniciativa són tres "Una primera, amb actuacions bàsicament

formatives per a incentivar l'emprenedurisme, especialment entre desocupats i estudiants; una segona per a empreses ja constituïdes que vulguen optimitzar els seus recursos; i, finalment, una tercera enfocada més a nivell intern per als empleats públics que es dediquen a tasques d'ocupació".

Mentre, el seu homòleg benicarlando, Juanma Urquizu, va explicar que la raó que Vinaròs, Benicarló i la Vall s'hagen unit en aquest projecte és "perquè són municipis amb característiques molt similars, tant pel que fa a nombre d'habitants com a la problemàtica industrial que s'ha accentuat amb l'arribada de la crisi". I des de l'Ajuntament valleró, el seu alcalde, Óscar Clavell, va insistir que "hem apostat per aquest tipus de programa perquè considerem vital qualsevol aposta en favor dels emprenedors ja que, ara més que mai, són necessaris per a poder generar l'ocupació que tant necessita la nostra societat". I va afegir: "Per això, qualsevol iniciativa que supose l'orientació i formació de qui volen convertir-se en empresaris contarà amb el respall d'aquest equip de govern, com s'ha fet amb altres mesures"

Un incendi va acabar amb la subestació elèctrica del carrer Uldecona

text i foto NATÀLIA SANZ

Un incendi va acabar amb la subestació elèctrica del carrer Uldecona, deixant sense llum a un sector de la població durant catorze hores. El succés, segons va confirmar Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, es va originar al voltant de les 23,30h. i “va ser provocat per una sobrecàrrega en la xarxa, com a conseqüència de la gran quantitat d'aires condicionats que s'endollen” per a combatre les elevades temperatures que patia el municipi. Operaris d'Iberdrola treballaven després per a reparar els danys causats per l'incendi. Cables, canonades cremades i plàstics retorçats s'amuntaven en la vorera del carrer Uldecona on es va produir l'incendi. Mentre, en les façanes dels edificis propers eren més que evidents els danys produïts pel fum. I és que els veïns dels edificis confrontants també es maldaven per esborrar els danys provocats en els seus habitatges per l'incendi. Molts d'ells, aprofitant la celebració de les Festes Patronals en el municipi, havien eixit a sopar fora de casa “deixant les finestres obertes, per a veure si corria un poc l'aire”, relatava una veïna. Les conseqüències d'aquesta mesura de prevenció va ser que quan van tornar a casa “ens trobem tot ple de fum de l'incendi, de sutge que s'havia colat per tots els racons i amb el terra brut. L'olor a cremat era tan intens que semblava que realment s'havia cremat la nostra casa”. Malgrat tot, no va haver més danys materials que els provocats en l'estació, que va quedar totalment destrossada.

Reeixit concert de presentació de Nos Terrae Quartet de Corda

text i foto NOS TERRAE

El passat 24 d'agost vam tenir el plaer de gaudir del concert d'estrena de Nos Terrae Quartet de Corda al Saló Gòtic del Castell de Peníscola.

La jove formació, composta per músics qualificats de la terra com Benicarló o Vinaròs, té els seus orígens l'any 2011 amb l'objectiu i l'orgull de cobrir de manera professional la mancança d'agrupacions de corda amb denominació d'origen valencià que existeix al nostre panorama cultural actual.

Amb gran vitalitat, Nos Terrae ens va oferir per l'estrena - com no podia ser d'altra manera en honor a les seves arrels - un complex programa íntegrament espanyol, donant a conèixer al mateix temps una part de l'ampli repertori cambrístic del nostre país. El recital es va encetar amb el quartet núm. 1 de J. C. de Arriaga (1806), conegut com el “Mozart espanyol”. Seguidament vam escoltar el descriptiu quartet Vistes al Mar del català Eduard Toldrà (1895), inspirat en poemes d'autors també catalans com Joan Maragall. En aquesta ocasió vam tenir el delit d'escoltar els poemes que presenten cada moviment sota la interpretació de la rapsoda benicarlanda Susana Pérez. La vetllada es va coronar amb La Oración del Torero de Joaquín Turina (1882), obra amb els contrastes, colors i caràcter més característics de la música de la Península. En definitiva, un resultat acurat per cadascun dels estils en els quals ens vam endinsar de ple gràcies a les

estreta relació que van aconseguir els quatre músics a través de la compenetració i el directe; una simbiosi entre les arts, el compositor, la història, els intèrprets i l'oient.

Diuen així:

“Treballem la música com el llaurador la seua terra: amb cura i dedicació. La resta: llegir, sentir, escoltar i orlar.”

David Guzmán, Ma Carmen Gellida, Santiago Romero i Roser Pérez: una agrupació a tenir en compte en el nou entendre de la interpretació cambrística actual. Mentre ells avancen amb il·lusió cap al demà, nosaltres estarem orgullosos d'haver-los pogut descobrir des dels seus inicis sense haver-los perdut la pista!.

JA TENIM EL DIMECRES A LA PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ

text NATÀLIA SANZ

A les sis i mitja de la matinada arribava el primer torn de venedors del mercat ambulant de Benicarló. Dimecres era el primer dia que el recinte canviava d'emplaçament per a traslladar-se a la cèntrica Plaça de la Constitució, després de prop de vuit anys en altre emplaçament. A les set i mitja arribava el segon torn programat de muntatge, quan ja els primers tenien llistes les seues parades, amb el gènere exposat, i les furgonetes i remolcs fora de la plaça. Al voltant de les nou del matí, el recinte estava completament habilitat. María Ortiz, regidora de Comerç, va manifestar la seua satisfacció "perquè tot ha transcorregut perfectament, no hi ha hagut incidents i fins i tot s'ha pogut muntar més ràpid del que pensàvem". Açò podria plantejar el desestimar que els primers venedors començaren a muntar tan prompte, sobretot ara que es va de cara a l'hivern. Ortiz va recordar que "hi ha 95 parades muntades en aquest nou lloc" i que els venedors estaven contents. Destacable era el fet que algunes de les parades no complien l'ordenança de tenir un tendal blanc que unificara el mercat però "obeeix que han trobat un proveïdor barat, però que no els hi ha servit a temps". Així, els venedors

tindran una moratòria d'unes setmanes per a complir amb l'article ideat per l'ajuntament de Benicarló.

Un dels punts que els venedors van reclamar és poder aparcar els seus vehicles en el tram de carrer Joan Carles I que ha quedat inutilitzada per la instal·lació del mercadet en un dels seus trams. "Ja ens han dit que no, però tornarem a insistir perquè ací no pot entrar ningú a l'ésser en contra direcció, i a nosaltres ens vindria molt bé perquè tindriem les furgones a la vista", va explicar un dels venedors. D'altra banda, l'experiència va semblar satisfer tant al consistori com als venedors. Qui no ho tenien tan clar eren els compradors. I és que la distribució de les parades, sense seguir ni ordre ni control "ens mareja. Abans estava tot en un carrer, ara els han posat per illes escampades per tota la plaça i en dos carrers, i no saps quin ordre seguir per a veure el mercadet". Com en totes les coses, probablement serà qüestió d'acostumar-se. Ara, perquè el trasllat del mercat ambulant siga tot un èxit, només ha de passar la prova de foc definitiva. La pròxima setmana els alumnes dels dos col·legis que donen a la plaça tornaran a les aules, i a transitar per l'ara, sí, saturada Plaça de la Constitució.

EDITORIAL

848

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

El que no interessa

Què valorem, el que ens interessa? Doncs, tal volta no anem bé. No ens mirem tant el melic amb l'èxit dels pocs "incidents" i revisem l'altra cara de les festes.

La primera què passa amb la comissió de festes, que ha estat desapareguda durant tota la setmana excepte en actes de gran lluentor, o molt determinats, fent que allò que anomenen protocol, tan criticat l'any passat, brillés, quasi, per la seua absència. I és que si aconseguir enguany Reina i Dames ja va costar, deixar-les soles com han estat en una gran quantitat d'actes, sense saber ben be què havien de fer en molts del casos, segurament no ajudarà per a propers anys a que les joves es presenten. I menys en aquests temps que corren.

Caldria revisar alguns actes que, com el de la visita al geriàtric, sobretot a l'hora que es realitza, enterboleix, si més no, la tranquil·la vida de la nostra gent gran amb una visita

més semblant al NO-DO que als temps que corren. I acte seguit la mascletà que feia llàstima, no per ella, però és que clar, a vore qui aguantava els 35 graus que queien a plom a la plaça de la Constitució, vestits tots com anaven per anar a missa. Alguna que altra persona segur que ho va tindre agre per llevar-se la roba en arribar a casa.

Un altre, la mort de les vaques, fent-li pagar la culpa a un altre perquè "hi ha gent que provoca que els bous puguen i baixen diverses vegades pel recorregut", culpant a un que va ser cap de llista en un partit en eleccions anteriors.

No anem bé si per justificar la ineficàcia davant el botelló el regidor Marzal surt per peteneres indicant que no poden fer res i que el que procuren és que el facen allà on molesta menys els veïns. Difícil d'entendre si a imatge de sortida de les festes, la Crida, es representa per si sola amb carros de la compra de supermercats plens de begudes "espirituoses" portats, en molts casos, per menors.

Ni tampoc queda de rebut, sobretot en estos temps que corren, l'espècie de papeo debades que es munta entre comissió i ajuntament al Pa i Porta. Sort que enguany no hi havia cambres.

Siguem seriosos i assumim la nostra responsabilitat sense diluir-la.

Cal fer-s'ho mirar i molt. I no passa res, atés que açò... també son incidents. Encara que siguen d'una altra mena.

Però com diu aquell, són *aquellas pequeñas cosas* que hauran de replantejar-se de cara a l'any que ve. De moment, les del 2012, acabaren amb un lluminós castell de focs d'artifici per acomiadar les Festes Patronals del 2012 de Benicarló.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a la pirotècnia Tomàs pels seus espectaculars focs amb que ens va delectar, tot i la crisi, al final de festes. És només un xicotet reconeixement per qui, allà on va amb el seu soroll orquestrat i la seua llum nocturna, porta el nom de Benicarló per tot arreu. Enhorabona!

Panissola: rasposa i ben enganxosa per els responsables polítics de la seguretat a Benicarló. No és pot dir que enguany ha hagut menys incidents que cap anys i, acte seguit, dir que no s'ha pogut fer res contra el botelló per falta d'efectius. Això sí, justificant-ho amb un "procurant que es faça on a menys veïns puga molestar" o que "no hem tingut concentracions de més de mil joves bevent". Sí senyors, la merda, a sota la catifa no és veu i no cal patir, encara no arribem a mil. Increïble!

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Setembre
Dissabte 1
 20.30 h

**Concert d'estiu
 del Cor Da Capo.**
 Auditori.

Organitza: Cor Da Capo Benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Més gats...

Impossible! Les bufes, melopees, castanyes, taulons... borratxeres sense més preàmbuls, han estat la constant diària, bé nocturnomatina seria millor dit, d'aquestes festes. Si s'hauria de mesurar el grau útil de la nostra jovenalla, alguna molt, però que molt jove, durant les passades festes d'agost, els tafaners hem trobat dos mesures que, tot i ser antagoniques, es complementen a la perfecció: els informes de la policia i el botelló. Podríem dir que la primera seria l'oficial i la segona l'oficiosa. I quina millor! I és que, per una banda, el que més s'ha pogut llegir en els susdits comunicats policials ha estat la gran quantitat de personal arplegat en estat d'embraguesa i, per l'altra, vore la gran quantitat de botelles, buides òbviament, de begudes espirituoses replegades pels voltants del recinte de les penyes... juntament amb els ciutadans que les havien ingerit. I això, fins ben entrat el matí i pel mig

text LA COLLA DE TAFANERS

de l'herbassar! No cal molt més comentari. O ens fem vells o les festes d'enguany han marcat una ratlla sobre la qual algú s'ha de posar a reflexionar. Si en sap!

Procto... què

Si l'any passat això del protocol va acabar com el rosari de l'Aurora –tots els actes havien de rebre el vistiplau de l'encarregada del cerimonial i hi va haver massa objectors-, sembla que enguany han tirat pel dret, mai millor dit, i el retall ha estat tan gran que el protocol, ja, ni els ha passat pel cap als de la

comissió de festes. Així, si l'any passat no es podia fer un pas sense que qui manava d'aquestes qüestions diguera el seu parer, ofegant a comissió, reina i dames i algun que altre regidor, enguany ha estat tot el contrari i no s'han vist ni les mínimes normes protocol·làries... ni segons on cap membre de la comissió. I allí es trobaven reina, dames i dametes, preguntant el que havien de fer. Sort que en molts casos tenien per allí els fotògrafs i la premsa, que feien el doble paper indicant el que tocava. *Más por menos*. I és que, anaven tan com cagalló per séquia que no se sabia si allò era un acte de l'encarregat del protocol... o del proctòleg.

Organització, organització!

L'acte del Geriàtric del dia de Sant Bartomeu va ser tot un exemple d'açò que diem. Primer: citen els dolçainers a les 12,45h a Sant Bartomeu per anar al geriàtric però... la comitiva politicofestera, ràpida ella, surt de l'església a les 12,40h i tira per avall sense esperar-los. Segon: arriben al geriàtric i ningú es digna esperar a la porta, a la Reina i Dames que anaven al capdavant, per explicar-los una mica de què anava la cosa i que havien de fer. I allí, altra vegada, sort de la premsa i fotògrafs que estaven a l'aguait per indicar el carril que havien d'agafar les coses. Tercer: els diuen que han d'anar al menjador però no hi ha ningú que els explique què hi han de fer, si el vermut o saludar amb afecte les persones que els esperaven. I ni molt menys com s'havien de distribuir per a l'acte en qüestió. Llavors la canallesca torna a fer el paperot que no li corresponia explicant que havien de servir la paella als pobres agüelets, famolencs ja a aquelles hores del migdia. Pel que es va vore, però, era que no eren els únics que tenien fam i allí que es fiquen a fer un tast,

ve de la p gina anterior

plat a ma, de la susdita paella. La cara d'estupefacció dels agüelels digna de sortir al programa eixe de les carasses que fan per la tele. I per a rematar-lo, l'eixida, per arribar a la mascletà, va ser quasi a redolons. Semblava que hi havia pressa en agafar la calorada o fugir d'ella ben aviat. Això sí, els pocs espectadors que hi havia agafant el sol de justícia, tots ben a l'ombra, no siguera es derretiren com els de la comitiva que no sabien si portaven roba o anava inclosa amb la pell. I al final ja no parlarem de la processó de la vesprada, que feia més pena que glòria. I açò només ha estat un xicotet exemple. Realment, hi havia comissió de festes enguany? Segur que cada benicarlando podria afegir un error o problema de coordinació del qual ha estat testimoni durant les festes, però no la farem tan grossa. Només algun detall: espectacles teatrals o parateatrals per a xiquets sense cadires —o només amb els seients justos per a les dametes! Són retalls o una exaltació de l'Antic Règim?

Entrada limitada

Els tafaners, que sempre anem amb l'orella parada, hem escoltat però no acabem d'aclarir del tot què va passar en el concert de Queen-que-no-era-Queen-però-que-sembla-Queen. Ens van dir que el concert va començar a les 23:35 aproximadament, però pels voltants de les 11:20 allí no entrava ningú, ni amb entrada ni sense entrada. Tu, ni pagant ni cantant. Què voleu que us diguem, tant sobrats estem que fins i tot deixem gent al carrer quan allí dins només hi havia una mitja entrada? Ja poden sortir malament els comptes del concerts, ja! Així segur que tenen l'excusa perfecta per no fer-ne ni un. Ara, quan faltava una estona per acabar sembla que van obrir les portes perquè entrara tothom... debades.

Waxaps a Sant Bartomeu

Mira tu com ací no se'n salva ni

un. Ni un, ni una. Perquè n'hi havia dels dos sexes. Bé, no es pensen vostès que ací anem a traure qualsevol cotxinada, no. El que passa és que tant als homes com a les dones regidores (!) sembla que els agrada això de jugar amb el telèfon mòbil. Ho diem perquè l'altre dia, a la missa de Sant Bartomeu, a més d'un i una, se'ls va vore ven enganxats pegant-li a la tecla de l'aparell. No sabem si enviaven sms al sant patró amb la llista de pecats sense confessar o les peticions per a la legislatura o xafardejaven amb el waxap.

Compte, que a nosaltres el que fa cadascú fa amb el seu aparell..., però tenint en compte el que són i el que representen, no queda bé que mentre el mossén oficia el personal es dedique a fer malabars amb els ditets. Potser al perdre el manual d'estil de protocol, ja ningú no sap com ha de comportar-se en situacions com aquestes.

Les 50

Recollons amb les vaques o els bous de festes. Cinquanta animalons camí la mar en abaix a tota paleta i ni temps per vore-ho.

ve de la pàgina anterior

Un que ho va cronometrar ens ha dit que van tardar, entre anar i tornar, o baixar i pujar, que és el mateix, uns nou minuts. Sí, el que són, baixar del camió i tornar a pujar en 9 minuts. Vagen comptant a quan ens ha pogut costar la passejada d'aquests animalets de Déu. Diuen les males llengües, i les no tan males també, que es maneguen xifres de cinc dígit. Anem calculant a quant ens surt la pota per benicarlando. Sí que hem sentit gent que es queixava d'aquesta matxada molt del gust del partit que ens governa, però no hem pogut vore al llarg del camí de la Mar cap pancarta amb missatges com: "Amb el preu d'una vaca estudien 10 xiquets" o "Menys bous i més escoles".

Etologia fallera
Desfilada de la Gran Nit de les

Entitats. Les dames de les entitats locals van passant i passant. Com no podia ser d'una altra manera, justet abans de la cort d'honor i la reina de les festes de poble, ens trobem als representants de les falles. De sobte, al nostre bescoll un benicarlando que s'ho mirava remuga "Collons, estos de les falles, que no n'hi hauria prou que només desfilara la fallera major en comptes de tots aquests pacais (sic)?". La comitiva fallera, tota ufanosa ella, arriba a l'altre annex del pavelló on es veu que hi havia tiberi i al cap d'una bona estona comença la desfilada d'un annex del pavelló fins a l'altre. El falleros, que com tothom sap, són els més *machotes* de tots, se'n van a un bar que hi ha a la vora a fer-se –què menys- un cubalibre. I no cal dir que allà es van quedar les falleres, sense els seus acompanyants –senyal que són la millor mostra de la dona valenciana, i per ende, espanyola!- fent cua

totes soles esperant que el presidents respectius tornaren de la barra del bar. Elles, com a bones falleres que són, saben que els presidents han de fer coses com aquestes i no els importa que les deixen abandonades perquè els fallers són així. Afortunadament les falleres neixen sabent que el seu destí es ser el florero dels falleros, que per això són els homes de la festa i els que carreguen totes les responsabilitats. Llavors, mentre els falleros gaudien de la beguda en una amena i responsable conversa d'alt nivell, la cua comença a moure i allà que veus els pobres falleros, amb les begudes a la mà, corrents per tal d'agafar les respectives falleres i fer l'entrada triomfal al Ball de la Gala de les Entitats. El que ja no sabem és si l'entrada la van fer amb els gots a la mà o si van tindre la prudència de deixar-los a l'entrada.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Tal i com li vaig prometre, avui centraré la meua epístola únicament en el contingut del número de la setmana passada de la Veu de Benicarló. Si li sembla bé, i si no també, començaré per comentar una miqueta l'editorial. Vostés es queixen. Es queixen sempre per vici. De les festes es veu que no els agraden ni els bous ni les gateres dels joves. A mi tampoc, però, mire, és el que vol la gent. Estic convençut que com més poble i menys ciutat som, més bous, tira, vinga banyuts pels carrers. Quin és el nostre nivell cultural (és aquesta la paraula?) si l'espectacle que porta més espectadors es basa a xalar-se'n fent rabiari un animal? Vosté mateix em pot contestar. I la joventut, quin és el nivell cultural (és aquesta la paraula?) de la nostra joventut si per passar-s'ho bé l'únic que saben fer és beure, beure i beure? No li peguen més voltes, dona! El dia que els bous seran només un espectacle per a minories i el jovent no necessita estimulants externs per divertir-se ho tindrem tot guanyat. Mentrestant, ens resignarem. Tenim lo que tenim i en això mos antretenim.

Parlava fa temps amb un amic economista (sí, sé que són termes antitètics) i em deia que a ell, com a la majoria dels benicarlandos de bé, el que li agradaven eren les falles perquè, entre altres coses no li suposaven cap gran despesa a l'ajuntament. En canvi, les festes d'agost si no fóra perquè les paga la casa gran, ni en tindríem. Ara, a poc a poc, ja veu vosté, ens anem falleritzant. Les penyes i les falles (les falles, sí) omplien el programa de festes. En fi.

Sap una cosa? A mi el que no m'ha agradat d'aquestes festes passades és que no hi haja hagut cap acte reivindicatiu. Cap ni un n'he vist. Els de la comissió s'estimen més portar Regina Dos Santos (que quan es va llevar els sostenidors diuen que va dir allò de Dios mío qué frío está el suelo)

que, per exemple, el grup local L'etern retorn. Trobo que hem de reivindicar sempre, qualsevol moment és adequat amb el que està passant. Però res, vaja, ni els de l'Ateneu (tan actius tot l'any). Les festes són un bon aparador per expressar els descontent, el disgust amb la situació social que estem patint i recordar a nadius i forasters que la nostra llengua i la nostra cultura estan patint un procés d'assimilació que no té aturador. Queda dit.

Sensacional el còmic. No es mereixia només el quartó de pàgina que li van dedicar sinó, penso humilment, un pòster central. A l'alcalde és que el clava, igual que feia amb el senyor Mundo.

I els tafaners? Qui són aquests tafaners que tiren la mà i amaguen la pedra? Sí, ho he dit bé. Molt de fotre-se'n de pobres ciutadans que innocentment es passegen pel carrer i veuen les coses que passen, sí, però i ells qui són? Insisteixo. M'ha dit una de les víctimes de les seues foteses que si li toquen molt allò que fa riure

parlarà i ho dirà tot, tot i tot. Per cert, sí que he vist això de la bandera amb l'escut de quan manava Franco. No sé si es refereixen a aqueixa concretament, però n'hi ha una de penjada a hores d'ara a una casa de l'entrada del camí Vinaròs; no he anat a preguntar si allí vivien actors porno perquè em sembla una contradicció, no? És a dir, si manaren els de la bandera de la gallina, a aqueixos que fan lo porc els tallarien la titoleta a ell i li cosirien la cotorra a ella, no troba, senyora Garcia?

I no res més. Encara estic esgotat de tant de ball, de tant de bou, de tant de riure, de tanta fartera i de tanta gatera i no tinc més ganes d'escriure. Ni d'escriure ni de res. Després de festes hi hauria d'haver una setmana de descans per recuperar forces i tornar a la normalitat d'una manera suau i no amb la brusquedat del dilluns. Jo mateix estic a tocar de la depressió, sí. Miro l'alcalde ballant l'ai si te pego i, crega-s'ho, penso que m'agarrarà alguna cosa.

Adéu!

Festes.

A festes, al meu poble, fan bous. Fan bous com a la major part dels pobles de la meua zona. A mi no m'agraden els bous, però, com la major part dels habitants del poble, anem a les 8 de la tarda, puntuals, a berenar amb els amics i amigues al cadafal.

Aquell dia, a més, feien una festa a la plaça després dels bous, de manera que després de berenar ja es van quedar tots i totes a la plaça. Menys jo. No recordo per quin motiu vaig tindre que marxar, però em vaig estalviar veure com un bou, que havien soltat per la vesprada després d'unes quantes hores encaixonat, moria després d'embolar-lo per la nit. Era la primera vegada que sortia de les instal·lacions de la seva ramaderia, i va morir allí, al mig la plaça, davant de centenars d'homes, dones, xiquets i xiquetes. I va morir després que li feren un tall a l'orella, perquè ja no podia més, per veure si així es movia una altra vegada.

Però la festa va continuar. Van acabar els bous, les colles van baixar les taules a la plaça, va començar a sonar la música... I mentre, el cadàver del bou estava allí, darrere la porta del corral. Només uns centímetres el separaven de la festa, dels humans gaudint, dels xiquets i xiquetes mirant per baix la porta per veure'l mort. L'espectacle era realment dantesc, i semblava que ningú se n'adonava.

Però aquell no va ser un cas aïllat. Aquest any les notícies de bous i vaques mortes durant les festes d'algun poble no han deixat de succeir-se. De les últimes només fa dos dies, a Benicarló. Dues vaques. La primera va morir d'esgotament i de calor després d'una hora corrent, espantada. La segona es va ofegar, va caure a l'aigua, feien "bous a la mar". Però no us penseu, la culpa va ser de les vaques. Si llegim la premsa, la primera vaca va morir perquè no volia entrar al corral. Per més que els humans, que l'havien portat fins allà i la torejaven feia una estona, ho van intentar, ella no va voler entrar al corral. I la segona... mira que llançar-se a la mar! Els humans, amb la barca, van fer tot el que van poder per traure-la de l'aigua, però no va ser possible.

No vull traure conclusions d'aquestes paraules, encara que no puc amagar quin és el meu sentiment. Cadascú té la seva consciència, i cadascú pot traure'n les seves pròpies. Jo seguiré anat a berenar amb els amics i amigues, assentant-me d'esquena a la plaça, i esperant no haver de veure cap altre succés com aquests. És l'única manera de gaudir de les festes, ara per ara.

Maria Sorlí Fresquet.

Secretària de comunicació del Bloc Jove Maestrats-Ports.

No hi ha dret

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El nivell d'explotació sofert per aquesta secció ha esgotat definitivament totes les paraules del diccionari que el podrien qualificar. No només he hagut de suportar una calor espantosa en l'exercici de la meua feina, pujant al camp una altra vegada en les mateixes penoses condicions que ja vaig explicar la setmana passada, sinó que la cosa ha anat encara més lluny del que es puga imaginar. Divendres per la tarde, acabada d'arribar aquesta revista als quioscs del nostre poble, i encara xorrant de tinta, sento el telèfon de casa. No puc reproduir tot el que va sortir per la part de baix d'aquell aparell. Els lectors d'aquesta secció no s'ho mereixen. Quan l'amo va sentir la meua veu contestant la trucada rebuda, el diàleg que hauria començat amb un "diguem?", es va convertir en monòleg. No vaig poder articular ni una paraula més perquè el meu interlocutor ni escoltava ni esperava cap excusa, pretext o justificació. Jo escoltava pacientment, amb l'auricular de telèfon lleugerament apartat de l'orella perquè tot allò que escopia aquell aparell no hi havia manera humana de pair-lo. Mentre ell anava desgranant el seu repetitiu i cada vegada més agressiu discurs, jo vaig decidir evadir-me i em vaig posar a pensar en un impressionant vol d'estornells que vaig vore a finals de la temporada passada i que va volar just per damunt del nostre camp municipal. També pensava que si tota aquella volada feia cap a un oliverar, l'amo del mateix es quedaria sense oli per a l'any que ve. Així anava passant el temps fins que vaig sentir un "m'has entès?" que em va tornar a la realitat del moment i al que jo no només no vaig contestar, sinó que vaig prémer la tecla roja del telèfon i vaig deixar sense resposta aquesta pregunta tan retòrica. No cal dir que la resta de la tarde el telèfon va treure fum, però jo no vaig considerar oportú despenjar-lo i em vaig estimar més gaudir de l'agradable harmonia del senyal acústic emès pel model

gòndola que tinc des de que em vaig posar el telèfon a casa. Es veu que el que vol l'amo és que escriga més de futbol que de coses que no tenen res a veure amb aquest esport i em deixa de bajanades. Em sembla molt bé, és la seua opinió i com que és l'amo i em manté a mi i a tota la meua família, he decidit fer-li cas i dedicar-me en exclusiva al món de futbol i ara mateix em comprometo, davant d'un paquet de rosquilles Hacendado, a escriure només de futbol i de no res més, que per això se'm paga. També em comprometo a copiar les alineacions, el nom de l'àrbitre i dels liniers i fins i tot minut i autor dels gols. Tot això davant d'un got de iogurt per a beure Hacendado, perquè les rosquilles ja me les he acabat i trobo que estan més bons els "saladitos" de la casa Velarte que no les rosquilles del senyor Roig, que s'hauria de plantejar tornar a vendre'n als seus establiments.

Ara, com m'he compromès vaig a dedicar tot el que queda de pàgina a parlar de futbol, que és el que ens interessa a tots i el que dona sentit a aquesta pàgina que, a l'hora, és una secció més d'aquesta revista. Per això no contaré com va ser l'itinerari fins arribar al camp ni les seues vicissituds. Tampoc no puc donar informació sobre les alineacions perquè ni portava llibreta, ni van posar a la pissarra els noms dels jugadors. Si a tot això afegim que a més de la meitat no els conec, el cercle queda tancat. Com anava dient, el dia del patró del nostre poble –que incomprendiblement encara no és Sant Josep- es van jugar un parell de partits. Primer jugava l'equip de primera regional que anomenarem Benicarló B. Tothom esperava al San Jorge, que era l'equip que s'havia compromès a vindre, però es veu que tenen problemes pera completar la plantilla –qui els ha vist i qui els veu- i ara no vull fer llenya de l'arbre caigut, i en el seu lloc va vindre el Traiguera, que va guanyar amb certa claredat. A continuació es va jugar l'altre partit entre els nostre primer equip i la Rapitencia, que va vindre amb nou titular i la resta juvenils. Es veu que al cap de dos dies començaven la lliga i tampoc no era qüestió d'arriscar-se massa. Jo me'n vaig anar a la mitja part amb dos a zero, però es veu que a la segona encara vam fer un parell més de gols. Em va tornar a tocar un dinar per a dues persones a un bar del nostre poble, però vaig decidir regalar-lo per motius que no venen al cas. Diumenge passat els nostre equip va jugar el darrer partit de pretemporada a Ulldecona, on van repetir el resultat de divendres, és a dir, zero a quatre.

Aquest proper diumenge comença la lliga al camp del Massamagrell. Volia fer una petita explicació de la etimologia de la paraula d'aquest simpàtic poble de l'Horta valenciana, però ja no hi ha més espai, així que ho deixarem per al partit de tornada.

El Castell de Peníscola-Benicarló a punt d'aconseguir els 200 socis

text i foto VICENT FERRER

Poc a poc els afeccionats al futbol sala van passant per l'oficina que el club ha obert al carrer Pubill de la nostra ciutat per traure's l'abonament per a la pròxima temporada del Castell de Peníscola-Benicarló que militarà en la Segona Divisió. La xifra de 200 abonats està a punt de caure, però des del club esperen que amb la proximitat de la competició els afeccionats s'animen, s'acosten al local i traguin l'abonament per a tota la temporada.

L'aparador de l'oficina del club, situada en un carrer del centre històric de la ciutat, està decorat amb dos maniquins, que llueixen antigues samarretes dels equip de Benicarló i Peníscola.

Pel que fa a l'equip que entrena Ricardo Iñiguez està seguint el treball de pretemporada, més dur de l'esperat per les altes temperatures i l'elevat índex d'humiditat, sobretot quan han de fer-ho al pavelló. La presentació oficial de l'equip davant els afeccionats, en el Pavelló Poliesportiu de Benicarló, serà aquest dissabte a les 19,30. Després es disputarà un partit contra el Playas de Castellón, equip amb el qual es tornarà a enfrontar al llarg de la temporada.

Victoria del Castell de Peníscola-Benicarló en partit de festes disputat contra CDFS Sogorb

El Castell de Peníscola-Benicarló jugava el dimarts a la nit en la pista del CDFS Sogorb, en partit disputat amb motiu de les Festes de la capital de l'Alt Palància. El resultat final era el de menys, atès que el que interessava a l'entrenador era donar minuts a tots els jugadors de la plantilla i que aquesta tinguera una jornada sense entrenament. A partit van assistir la Reina

Vicent Ferrer i Julià

de les Festes i les seues Dames d'Honor, que abans del partit van posar amb els dos equips.

L'equip del Baix Maestrat s'ho va prendre de debò i prompte van trencar l'empat inicial, tal com vol Ricardo Iñiguez que isquen en cada partit, ja siga de competició o amistós, i van complir amb les seues instruccions. Per la seua banda el Sogorb va saltar a la pista amb la intenció de donar-lo tot, però la diferència entre els equips va acabar notant-se en el marcador, però al final els locals van aconseguir el gol de l'honor.

CDFS Sogorb: Borja, Salvador, Nicolás, José, Daniel; cinc inicial; Diego, Ramsés, Pablo, Alexis, Raúl, Vicente i Carlos.

Castell de Peníscola FS Benicarló: Gus, Uge, Marc Areny, Diego Blanco, Charly Maza; cinc inicial; Migue, Gonzalo, Juan Carlos, Jacobo, Iván, Jesús i Layo.

Àrbitres: Mario Lozano i Juan Miguel Sánchez (València) Van amonestar a: José, Daniel (CDFS Sogorb) Uge, Diego Blanco i Marc Areny (Castell de Peníscola FS Benicarló) Van expulsar a Alexis (CDFS Sogorb) per doble amonestació.

8é Memorial Manuel Herrero

text i foto CHB

Com cada any en festes, arriba el Memorial Manuel Herrero. Aquest any es va celebrar en el Pavelló Poliesportiu de Benicarló. El partit dedicat als veterans va comptar amb la

presència de l'equip veterà de l'UD Betxí. El partit va estar força igualat durant els 60 minuts de tal manera que el resultat final marcava un ajustat 25 – 25. A pesar de l'edat dels jugadors es van veure bones jugades i un bon nivell, demostrant els participants que encara guarden una bona forma. Al final, el trofeu se'n va anar cap a la Plana Baixa. El partit es va tancar amb un berenar de germanor per a tots els participants i acompanyants.

L'ESCOLA DE TECNIFICACIÓ DE VILA-REAL S'ENDÚ EL TROFEU DE FESTES ELS CADUFERS MARTELL ESTELLER I PEÑA, THE WALL, FINALISTES

text i foto ARREA-LI BONA

Vicent de Moncofa i Josep de Vila-real guanyaren amb contundència i sense suar massa, el Trofeu de Festes de Frontó a Mà en una final ajornada al diumenge per la pluja. La parròquia cadufera va deixar embadalir-se pel joc i la tècnica d'una de les millors parelles que ha visitat mai un restaurat i gairebé irreconeixible frontó del Corominés després de passar per les mans de Juan lo Pintor. Peña i Esteller, el Benicarló A, res no pogueren fer a la final contra els de la Plana i, tot i ser conscients que s'enfrontaven al bo i millor de la pilota valenciana, encara deuen estar pensant que hagueren pogut estirar la partida més enllà del desè punt. La tercera plaça fou per a l'Almassora, que en la final de consolació es va desfer sense gaires contemplacions de la parella de debutants locals, Tito i Senar.

Music-Art: Concert de Festes de la Coral Polifònica Benicarlanda

text i foto REDACCIÓ

Com cada any, la Coral Polifònica Benicarlanda, dirigida per David Rubiera Esteve, va oferir un espectacle musical al seu concert de Festes que va tindre lloc diumenge dia 19 a un escenari de l'Auditori Municipal presidit per l'Home de Vitruvi.

Enguany la temàtica de l'actuació girava al voltant de les arts. D'aquesta manera, en la primera part es van interpretar quatre peces religioses de diferents èpoques amb la col·laboració, en les obres *Cantata 147* de J.S.Bach i *Inveni David* dels trombons Javier Sales Vicent, Francesc Aparicio, José León Ortí, i Joan Pau.

En la segona part, Bouba, les gimnastes del Club Mabel i Nacho i Maïte del Club Madison, van acompanyar amb els seus balls obres com ara *Cançó de les mans*, *Bestiari*, o el tango *Nostalgias*. En aquesta segona part l'acompanyament musical va córrer a càrrec de Lissy López.

